

Forfatter: Lyschander, C. C.

Titel: Danske Kongers Slectebog (Digte indlagt i)

Citation: Lyschander, C. C.: "Danske Kongers Slectebog (Digte indlagt i)", i Lyschander, C. C.: *C. C. Lyschander's digtning 1579-1623*, 1989, s. 387. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-lyschan-der-shoot-workid108473/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: C. C. Lyschander's digtning 1579-1623

Digte indlagt i:
Danske Kongers Slectebog,
1622.

Af Danske Kongers Slægtetog	389
Hi liger Vese aff Hetum by Vnder aabna himlum oc vodom sky.	[131]
—	
Konning <i>Simle</i> aff <i>Findland</i> gaff mig i vold, <i>Signe</i> sin daatter den Fræcken bold, Som hand Kong <i>Gram</i> haffde loffued. <i>Gram</i> det fortrød oc lauffued sin sag, Oc kom ret paa voris brøllups dag; Paa lycken vilde hand voffued. Hand var de <i>Saxer</i> vbekiend, Oc ieg haffde ingen fare foruend, Men leffde i lyst oc glæde. Der slog hand mig, oc kom mig god, Huem haffde den Konge der til fortrød Oc helst paa fremmede stæde?	[134] 3 6 9 12
—	
Fra <i>Island</i> kom en whyre mand, Besuerred min Land oc Lyde, Hand var kun aff ringe byrd oc stand, Jeg tenckte det liden kunc' tyde. <i>Tosten</i> hand heed; vor fredig oc fro, Oc skaffed mig nock at gøre: At vilde Jeg haffue fred eller ro Jeg nød den alderig føre; End ieg maarte loffue ham hielp oc bistan, Mod <i>Hading</i> aff Danmarcks Rige. Men hand bestod oss til Land oc Vand Oc lagde <i>Tosten</i> i lige.	[135] 3 6 9 12
—	
Jeg lod effter trüg en Søn saa bold, Som ieg haffde acted at giffue i vold, Min Crone, med Land oc Rige. Hand gjorde sig op, med folk saa sterck Imod Kong <i>Helge</i> aff <i>Danmark</i> : Men hand vilde hannem ey vige, Leureret i Marcken, det vage blod,	[139] 3 6

390	Af Danske Kongers Slægtbog	
	En mectig Slactning oc lagd' vnder fod, Hans kaastelig Folk oc mange.	9
	Siden gick hand, med hannem allene i kreds Der lauffued ey lycken det anderleds Hand gjorde harn veyen bange, Oc slog hannem der oc lagde ham need, Det tuingde mit herte saa mange leed At sketfen var oss icke bedre.	12
	Siden kalded mand <i>Helge</i> for seyer hand vand <i>Hunding</i> s bane i alle Land Den ære kund' ingen ham vedre.	15
	—	18
	Mod <i>Hotter Danners</i> Konning god,	[144]
	Rysted ieg mig til Hest oc fod, Oc hafde saa vist i sinde: At føre ham bode paa sorrig oc nød, Jeg acted saa ringe huem det fortrød; Naar ieg kunde seyeren vinde.	5
	Saa frydig oc lystig ieg med hannem drog, Men vforsigtighed spille mit tog, Mig til bøde spot oc skade.	6
	Jeg myste mit folk; kom nep' der fra, Dog vilde Kong <i>Hotter</i> ey effter mig staa Der wi ham om leyde bade.	9
	Wi gjorde bod' fred oc forbond sterck; Jeg miszfald siden den gierning oc verck Jeg lysted' igen at voffue.	12
	Thu tog hand fra rug Land oc Liff Oc ødelagde min flode oc skib Med Ild oc brendende Luc.	15
	—	18
	Kong <i>Frøde</i> som <i>Dane</i> med hiertens attraa	[155]
	Begerede lenge at leffue, Der hand vor død oc falden dem fra Saa sorgfuld huer mand bleffue De vilde ey miste den Herre saa from, Med jammer oc huer mands quide:	1
		8

Af Danske Kongers Slægtbog	391
Førde de hans Lig, tre Aar hen om Med sig i Landen saa vide.	
Her vnder mulde oc vaaden sky	9
Huiler den Herre med ære.	
Hans Naffin der ganger aff vide Rhy Men Verden til monne verc.	12
—	
<i>Ebbe</i> oc <i>Aagbe</i> de hellede fro,	[163]
Siden de for hunger aff <i>Skaane</i> dro:	3
Da stædis de næst vorum gute <i>Gutland</i> .	[164]
Met gamle oc vnge baade quindum oc mand.	
Deris Sneckum varum halff fierdum sti	
Oc hundrum mandum inden huerum di.	6
De neffnede sig <i>Vinnilender</i> Jach siga kand,	
Effter <i>Ebbe</i> som kom aff <i>Vendelbo</i> Land:	
Meden <i>Aagbe</i> var enum <i>Gøding</i> kon,	9
Dog de vaarum baadum einum moders søner.	
Wir tagum til vern baadum store oc smaa,	
At de skulde ey vorum Landum naa.	12
De baile oss allum med quidendum røst,	
Hed wi ville komme dennum til trøst.	
Wi nyskom til gisel høffuitzmendum baadum,	15
At de skuldum icke formecket raadum.	
Saa duejde de nest <i>Wasz</i> , monedum toe,	
De varum der veder saa mekut fro.	18
Wir lodum dennum følgum med Snecker thi,	
Oc hundrede mandum inden huerum di,	
Til Rylandum lodum de standum da,	21
Jach kand med sandum sigum fra,	
Derum maet kandum ingen standum moed,	
De vandem hæd Landum vnder derum foed.	24
Oc andrum Landum, huickum der laagum nest,	
For liucken vaar dennum allum tidum best.	
Der høffuitzmandenur varum aff lodum quald,	27
Gaff de sig icke til lengrum taal.	
Meden valdum til Konning einum fracker mand,	
<i>Hagebmunder</i> hand hæd Jach siga kand.	30

392 Af Danske Kongers Slægtetog

*De Sloge de Langobarder indum dervum Land,
Der bleff ickē leffuend einum eniste mand.
Saa iode de sig Longobarder kaldum, 13
Pannonien bestridum de oc med aldum.
Oc tofum saa nidum Vallandum der næst.
Der timedis dennum liucken allum best. 16
Hæd ier vel skreffuit hæd ier vel spurt
Hvad de haffue sidum mandelichum giord.
Oc mest siden de indum Vallandum kom, 19
Hæd er vel kynd allum verdum om.
Fordi aff dennum leed mangen mand møde [161]
Til Carls Keyser hin stora fick lagd dennum øde. 42*

*